

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Tos/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214010977
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7214010977.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci odsúdeného S. E. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 ods. 2 písm. b) Tr.zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 29. októbra 2014 v Košiciach o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 2.10.2014, sp.zn. 8 Pp/66/2014, zo dňa 2.10.2014, o zamietnutí žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr.por. z r u š u j e napadnuté uznesenie a okresnému súdu u k l a d á , aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 2.10.2014, sp.zn. 8Pp/66/2014, podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr.zák. zamietol žiadosť odsúdeného S. E. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Michalovce, sp.zn. 4T/152/2013.

Proti uzneseniu podal sťažnosť odsúdený S. E. (ďalej len „sťažovateľ“) a to bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí. V písomnom odôvodnení podanej sťažnosti poukazuje, že spĺňa všetky podmienky pre podmiennečné prepustenie, počas výkonu trestu si uvedomil chyby, ktorých sa v živote dopustil a plne ich oľutoval. Má konkrétnu predstavu o svojej budúcnosti, v ktorej by rád napravil a zachránil aspoň to, čo sa dá a zmiernil následky svojho konania pre svoje tri deti. Chcel by vycestovať za prácou do zahraničia, kde pracujú jeho rodinní príslušníci a začať nový, hlavne slušný život. Všetku svoju snahu chce sústrediť na svoje deti a to i napriek tomu, akých skutkov sa dopustil v minulosti. Vyjadruje nádej, že sťažnostný súd prihliadne na uvedené skutočnosti a umožní mu svojím pozitívnym rozhodnutím využiť uvedené možnosti.

Krajský súd, ako súd sťažnostný (§ 190 ods.2 písm. b) Tr.por.) najprv skúmal, či sťažnosť je prípustná alebo či nebola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala, alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým vzala späť a zistil, že sťažnosť - opravný prostriedok je prípustný (§ 185 ods.2 Tr.por.), bol podaný oprávnеноu osobou (§ 186 ods.1 Tr.por.), včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 187 ods.1 Tr.por.).

Krajský súd (ďalej len „sťažnostný súd“) postupoval v zmysle ustanovenia § 192 ods.1 písm. a), písm. b) Tr.por. a pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa preskúmal ako nadriadený orgán tak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo výroku napadnutého uznesenia.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie opiera o nasledujúce skutočnosti.

Po zhodnotení obsahu žiadosti sťažovateľa, prečítaní listinných dôkazov vo forme odpisu registra trestov, rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp.zn. 4T/152/2013 uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 7 To/86/2013, charakteristiky sťažovateľa z výkonu trestu odňatia slobody, citácií ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b) Tr.zák. v závere odôvodnenia uvádza, že i keď sťažovateľ splnil všetky ako formálne, tak i materiálne podmienky vyžadované zákonom pre podmienené prepustenie, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ako i skutočnosť, že doposiaľ nevykonal ochranné psychiatrické liečenie, sa podmienené prepustenie nejaví ako vhodné, i s prihliadnutím, že resocializačná prognóza odsúdeného sa javí ako menej priaznivá.

Podľa zistenia sťažnostného súdu z charakteristiky osoby sťažovateľa z výkonu trestu odňatia slobody vyplýva najmä, že počas doterajšieho výkonu trestu bol 4-krát disciplinárne odmenený za dlhodobé vzorné vykonávanie čistiacich a upratovacích prác a za vzorné plnenie pracovných povinností na pracovisku. Jeho správanie a vystupovanie je v súlade s požiadavkami, príkazy a nariadenia personálu rešpektuje a plní a v interpersonálnych vzťahoch je nekonfliktný a zapája sa do mimopracovnej činnosti. Celkove výkon trestu u neho plní svoj účel. Vo vzťahu k riziku sociálneho zlyhania je - ako v hodnotení, tak i vo vyjadrení zástupcu ÚVTOS na verejnom zasadnutí - uvedené, že toto riziko je stredné a resocializačná prognóza menej priaznivá. Bol však a to od 18.3.2010 do 17.9.2010 členom sociálno-psychologickej výchovnej skupiny.

Na základe vyššie uvedených zistených skutočností však dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je predčasné a založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave.

Tento záver sťažnostný súd opiera o tú skutočnosť, že v rámci dokazovania nebol oboznámený celý trestný spis vzťahujúci sa na trestnú činnosť sťažovateľa, t.j. spis Okresného súdu Michalovce, sp.zn. 4 T/152/2013. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje hlbší rozbor skutočností, o ktoré opiera prvostupňový súd svoj záver, že sa podmienené prepustenie nejaví ako vhodné. Samotný prvostupňový súd konštatuje, že u sťažovateľa sú splnené všetky formálne, ako i materiálne podmienky, ktoré vyžaduje zákon na podmienené prepustenie s tým, že sťažovateľ doposiaľ nevykonal ochrannú psychiatrickú liečbu nariadenú mu súdom.

Podľa § 194 ods.1 Tr.por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Na základe uvedených zistených skutočností preto sťažnostný súd - nakoľko nezamietol sťažnosť - postupom podľa § 194 ods.1 písm. b) Tr.por. zrušil napadnuté uznesenie, a nakoľko je potrebné nové rozhodnutie, uložil okresnému súdu ako súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Úlohou okresného súdu bude doplniť dokazovanie nasledovne.

1/ pripojiť príslušný trestný spis Okresného súdu Michalovce, sp.zn. 4T/152/2013;

2/ z uvedeného zistiť mená znalcov z odboru Zdravníctvo a farmácia odvetvie Psychiatria, ktorý vo veci vypracovali znalecký posudok a vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od spáchania posledného skutku sťažovateľom, zadovážiť ich stanovisko k účelnosti a opodstatnenosti výkonu ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou, resp. či by nepostačovalo liečenie ambulantnou formou;

3/ zistiť výsledky výcviku, pokiaľ bol sťažovateľ členom sociálno-psychologickej výchovnej skupiny.

Až po takto doplnenom dokazovaní bude môcť prvostupňový súd vo veci - v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 a § 2 ods. 12 Tr.por. zákonne a spravodlivo rozhodnúť.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).